

Калвинизмъ. Въ същото време съ Лютера, въ Швейцария се явилъ другъ прѣобразователь, на име Цвингли. Той повече отъ Лютера се мъчилъ да подѣражава обичаи на първи ти християне, и въвождалъ по-голяма простота въ богослужение то, та заповѣдовалъ да се махвять отъ црѣкви ти икони ти, свѣшти ти и свирни ти. Една часть отъ швейцарски ти околии (кантони) прияла Цвингливо то учение; нѣ планински ти околии се повдигнали да бранеть католичество то; сбили се помежду си и Цвингли погиналъ въ една битка (1531 г.). Слѣдъ него въ Швейцария прѣобразование то съвсѣмъ се утвърдило отъ французский проповѣдникъ Калвина. Той побѣгналъ отъ Франция въ Женева, зашто го гонили католици ти; тамъ проповѣди ти му много се поревнали на народъ тѣ, та Женевци го молили да остане да живѣе въ градъ тѣ имъ. Калвинъ останалъ; той малко по малко съ силата на думи ти си, съ неуморимата си дѣятелность и съ постоянство то си добилъ голѣма власть въ црѣковни ти и граждански ти работи на женевското народоправление, и увардилъ тая власть до смъртъ (1564 г.). Така съшто и Калвинъ отхвърлялъ икони ти, свирни ти и други ти вѣнканни работи на црѣвата тѣ; а отъ духовенство то познавалъ само свештенический чинъ, а по-горно то уреждане на духовни ти работи оставялъ на синодъ тѣ, който билъ съставенъ отъ по-стари ти свештеници. Негово то учение се различавало отъ лютеранско то най-много въ учение то за прѣдопрѣдѣление; Калвинъ билъ на мнѣние, че едни отъ люде ти оште отъ на прѣдъ са опрѣдѣлени да се спасять, а други да се погубять вѣчно. А зашто Калвинъ живѣлъ много строго, затова искалъ и други ти люде да живѣять като него; той забранявалъ на народъ тѣ дори и такъви веселби, като прѣдставления, хоро и д. т.

Отъ Швейцария Калвиново то учение се распространило въ Франция дѣто послѣдователи ти му се нарекли